

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 46. At illi cæperunt contristari. v. 19.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

secum habeamus æternam, tantum abest, ut is nos, uti Calviniani, Calviniani sequaces blasphemant, homines ordinet ad damnationem pereat vocata ista pessima de mundo sed mirandum, cum Christus sciret Iudam proditorem, quare tunc passus est eum in consortio suo? Respondet S. Augustinus quod hoc fecit duplici de causa, primo ut implerentur scripturæ; oportebat enim eum mori pro redemptione generis humani, & ideo secundum debitum iustitiæ habuit sustinere eum per quem sua mors erat procuranda: nonne sic oportuit pati Christum (ait idem, Christus ad duos discipulos euntes in Emaus) & ita intrare in gloriam suam? Altera causa, cur ipsum sustinuerit, ut videlicet daret nobis exemplum, ut neminem à consortio & Communione Ecclesiæ repellamus, nisi sit publice infamatus seu deauctus suomet facto vel denuntiatione.

O Mitissime Iesu tu sciebas pessimas Iudæ cogitationes, & tamen eum de his palam non corripuisti, cum adhuc laterent: sed quæ in publico erant hæc suaviter monuisti: da gratiam ut etiam sic cum proximo agam, si forte male agat vel me offendat omnem illi misericordiam ut conuertere possit, exhibere studeam.

§. 46. At illi ceperunt contristari. v. 19.

Quis bonus non contristaretur audiens à propheta, à Messia, à Domino quod vnus, qui secum est in mensa, secum manducat & bibit, nutritur paternè, educatur exemplariter, imò seruus dominum vellet tradere: quis bonus ad sermonem illum (vnus, vestrum me tradet) non redibit ad cor examinando idem: an fors similis cogitatio illi vnquam venerit in mentem: an quid vel iocose simile locutus sit, vnde Dominus argumentum sumere potuisset, tale quid suspicandi & in mensa prosequendi; aut saltem velle Dominum probare, quid ad adeo crudele peccatum respondere singuli velint? Fateor ergo quod veram & iustam habent discipuli causam sui contristandi, quod inter ipsos duodecim inueniatur proditor, qui nec dominum curet, nec Deum, nec conscientiam; sui que oblitus vellet tantum factum perpetrare, fidem datam frangere, sine Deo, sine fide viuere, cum periculo æternæ damnationis mori.

O Pietas discipulorum! O bona tristitia! O iniquitas Iudæ! O pertinacia! O ingratitude: maior certe quam Iudæorum. Tu, qui electus eras, ut quandoque sederes super vnâ sedium duodecim indicans duodecim tribus Israel, nunc te disponis ut per confratres tuos reus iudicaris: es iniquitate ad iniquitatem transvolans nec conuertere desiderans. Bene igitur Væ, Væ, Væ tibi & millies Væ ingeminavit Tibi saluator, eo quod saluator